

[Bækgaard.]

bliver udnyttet, fremfor at mange flytter ind til byen og skaber endnu større bolig-mangel dér. I dette tilfælde ønsker sælgeren at blive boende i sin ejendom og benytte den til beboelse.

Samtidig vil jeg gerne spørge den højt-ærede landbrugsminister, om det ikke nu var på tide, at en del af statens jorder frigives — hertil hentyder jo lovens § 11. Jeg tænker på de mange præstegårdsjorder, som hører under kirkeministeriet. Jeg har naboer, som er brugere af sadanne arealer, og de står dårligt i det, når en sådan frivillig sammenlægning skal finde sted. Endvidere hæmmes udviklingen med hensyn til de pågældende arealer også af det forhold, at når folk, der ønsker at købe grundarealer til oprettelse af fabrikker el. lign., hører, at det er stats-ejet jord, melder de fra, fordi de ved, at det vil tage meget lang tid, før sagen kommer igennem ministeriet og de hører, om de kan købe eller ikke kan. Jeg vil derfor bede ministeren have opmærksomheden henvendt på dette spørgsmål.

Vi kan ikke medvirke til gennemførelse af lovforslaget, som det nu foreligger.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg vil gerne takke udvalget for dets arbejde og for den tilslutning, flertallet i udvalget har givet det fremsatte lovforslag. Jeg beklager, at jeg ikke kan udstrække denne tak til det parti, der ikke er repræsenteret i udvalget. Dette partis ordfører, det ærede medlem hr. Bækgaard, stillede et par spørgsmål, som jeg imidlertid beklager at være ude af stand til at besvare rent konkret.

Spørgsmålet om, hvorvidt manden, der har et statshusmandsbrug på 7 ha, kan sælge jorden til sin nabo, er noget, vi må have nærmere konkretiseret: det økonomiske grundlag, jordbonitet o.s.v. Hvis det ærede medlem hr. Bækgaard vil forelægge sagen mere konkret for mig, skal jeg foranledige et forholdsvis hurtigt svar.

Det er ikke min erfaring, at det afholder ret mange fra at købe jord eller forsøge på

at købe jord, at det er statsejet jord, det drejer sig om.

Med hensyn til frigivelse af præstegårdsjord kan jeg ikke tjene det ærede medlem, dels fordi det ikke sorterer under mig, dels også fordi der foreligger lovregler herom og det derfor kræver en ændring af bestående lov, hvis noget sådant skal ske. Det er ikke min opfattelse, at der her i tinget er flertal for en sådan ændring, men jeg noterer, at partiet de uafhængige ikke synes, at præstegårdene, med andre ord kirken, skal have jord, i hvert fald ikke over det hele.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Teichert, at jeg gerne imødekommer henvendelsen fra Dansk Landbrugs Realkreditfond om ligestilling med de andre kreditinstitutter. Jeg vil gerne stille et ændringsforslag herom, og det kan ske ret omgående.

Til det ærede medlem hr. Niels Eriksen vil jeg sige, at når han opfordrer mig til snarest at fremkomme med forslag fra landbokommissionen, går jeg ud fra, at der i den opfordring ikke ligger nogen bebrejdelse, idet kommissionen først blev enig eller omtrent enig — 30 af 33 blev enige — den 15. februar i år. Dernæst skal kommissionsbetænkningen trykkes, og et lovforslag skal udarbejdes. Det er nu udarbejdet og er lige ved at blive forelagt regeringen, og jeg regner med, at det kan komme til behandling her i tinget omkring 1. marts — det afhænger selvfølgelig af tingets arbejdsplan. Men der er i alt fald fra ministeriets side ikke noget til hinder for, at lovforslaget kan komme til behandling her i tinget i begyndelsen af marts, og jeg håber som sagt, at der samtidig foreligger en trykt betænkning fra kommissionen, hvad jeg synes er rimeligt, for så har alle tingets medlemmer lejlighed til at sætte sig ind i det resultat, kommissionen er kommet til. Jeg går ud fra, at det ærede medlem er enig med mig i, at en sådan lovfremsettelse — for ikke at sige det for stærkt — er forholdsvis hurtigt, efter at kommissionen har afsluttet den første del af sit arbejde.